

KÖLTEMÉNYEK.

Katona József' sirján.

(Kecske-mét, october' 28-kán 1843.)

Itt állok, kedves honfi! sírodon,
A' tisztelet' forró érzelmivel,
'S mélyen megilletődve állok itt.

Homályos ősz van, könyvet önt az ég,
Könyvet mint agg szüleid' hús szeme,
A' kikhez látogatva járulék,
Kiket nehéz sulyú kereszt alatt
Görbedve kin 's nyomor között lelék.
Sok volt az, a' mit éltél a' honért,
Mert élted' minden drága perceit
Édes hazád' nyelvének szenteléd.
Sok mit magadnak éltél, 's ah kevés!
Sok; mert azon kevés napok' során,
Miket végzésed élni engedett,
Neved' kivívni a' sírnak setét
Homályiból elég erős valál.
Te bajnokul legyőzted a' halált.
Kevés; mert ifjuságod' éveit
Föl, hálátlan pályának áldozád.
A' pálya kínos volt mit izzadál,
És mégis terhes fáradalmaid'
Kivánt gyümölcseit nem szedhetéd.
Ah rózsza helyt tövis virult neked;
Rövid volt életed 's örömtelen,
Sok volt az izzadás, gyönyör kevés!
És itt ajkam' bezárva, hallgatok. . .
De még kevesbek voltak a' napok,
Miket az agg szüleknek élhetél,
Kiknek egyetlen gyámoluk valál.
Érttök tovább is élned kell vala,
'S te érttök élni olly hön lángolál,
De lángoló érzésid' a' halál,
Korán, igen korán megfagyulál!

Ki fogja e' tisztes szülek' szemén
A' vérkönyvet híven letörölni?
'S a' mely alatt nyögnek, keresztjüket
Ki fogja hön könnyitni vállukon?
Imádj te fen, érettök, oh imádj,
Imádd reájok ég' malasztjait;
'S mig fen, te érettök buzgón imádsz:
Itt len, fődözze béke hamvadat!

Losonczy László.

SZÉKELY SZOKÁSOK.

(Vége.)

III.

Guzsalyasság — Lakomák — Lakomásnapok. —
Kalákkák.

Szokásban van nálunk székelyeknél
az: hogy télben, mikor fonás' ideje van,
a' leányok ma egyik, holnap a' másik
háznál gyűlnek össze fonni; 's ezen
összegyűlést nevezik „guzsalyas“ v.
„chorus“nak. — Ha nagy a' falu, úgy
több ilyen chorusok vannak, 's az utca'
nevéről nevezik: mint al- v. felszegi
chorus, 'stb. Ezen chorusok nagyon
fesztelenek, az egyszerűség és ártat-
lanság' színe ömlik el rajtok; ismer-
retlenek itt a' pletykák, becsületes em-
berszólások, rágalmazások, 's már csak
az is illetlenségnek tartatik, ha törté-
nétesen két leány összesűg, — mi el-
lenben nagyon szokása az ugynevezett
paffong miveltségű kisasszonykáknak,
's ez nagyon is kirí az erőtetett fashion'
színéből. — Öt, hat csinosan öltözött
székelyleány, a' robogó lángjával elég
világot árasztó tűz körül fél körbe ül.
— Sok helyen a' kör' közepére égő-
gyertyát tesznek, világítani. — Orsóik
peregnek, szájaik csevegnek, vagy egy
legény valamit olvas és azt hallgatják.